

Cele lekcji – wymagania ogólne

- odkrywanie miłości jako wartości egzystencjalnej człowieka;
- ukazanie miłości prawdziwej, autentycznego źródła ludzkich zachowań.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- definiuje pojęcia „miłość”, „kochać”, „zakochać się”;
- na podstawie własnego doświadczenia wyjaśnia różnicę między miłością a zakochaniem się;
- po lekcji odróżnia etapy miłości;
- na podstawie własnego doświadczenia przyporządkowuje cechy miłości prawdziwej i pozornej;
- na podstawie wypowiedzi koleżanek i kolegów z klasy wyjaśnia cechy miłości pozornej i prawdziwej.

Wartości

- uwrażliwienie na różnicę pomiędzy miłością prawdziwą a pozorną.

Propozycja realizacji

Wprowadzenie

Metoda – powtórka na podstawie słów kluczy. Nauczyciel przygotowuje kartki ze słowami kluczowymi: „MIŁOŚĆ”, „KOCHAM”, „ZAKOCHAĆ SIĘ”. Kartek powinno być tyle, ilu jest uczniów w klasie, a słowa powinny się proporcjonalnie powtarzać. Nauczyciel rozkłada kartki na ławce i prosi, żeby każdy uczeń wylosował jedną. Następnie uczniowie dzielą się na trzy grupy – w zależności od tego, jakie słowo wylosowali. Pierwszą tworzą ci uczniowie, którzy wylosowali słowo MIŁOŚĆ, drugą – KOCHAM, trzecią – ZAKOCHAĆ SIĘ.

Każda grupa dostaje kartkę formatu A4 i zapisuje na niej jak najwięcej skojarzeń, definicji, pojęć związanych z danym słowem. Po zakończonej pracy przedstawiciele grup odczytują to, co zostało zapisane na kartkach.

Podsumowanie: MIŁOŚĆ – to dar i zdolność przyjmowania. KOCHAM – chce twojego dobra; daję ci to, co jest we mnie najbardziej wartościowe, głębię mojej osobowości. ZAKOCHAĆ SIĘ – bogactwo przeżyć wypływa z osoby, a ich źródłem jest nie tyle druga osoba, ile wyobrażenie o niej. Nauczyciel omawia również w tym miejscu etapy miłości (zob. podręcznik).

Rozwinięcie tematu

Metoda – rozsypanka. Uczniowie pozostają w tych samych grupach. Każda grupa otrzymuje kopertę z cechami miłości prawdziwej i pozornej (załącznik 1). Nauczyciel rozdaje również klej oraz duży karton, który uczniowie dzielą na dwie kolumny. Pierwsza kolumna to miłość prawdziwa, druga – miłość pozorna. Uczniowie przyklejają cechy tych miłości w odpowiednich kolumnach oraz wybierają jedną z cech, którą będą omawiać (nauczyciel sprawdza, które cechy uczniowie wybrali, żeby się nie powtarzały). Po zakończonej pracy kartony umieszczane są na tablicy, a przedstawiciel grupy omawia wybraną cechę, uzasadniając jednocześnie, dlaczego znalazła się w danej kolumnie.

Podsumowanie: nauczyciel, odwołując się do pracy uczniów, wyjaśnia rodzaje miłości: „jeżeli” – pozorna, „ponieważ” – pozorna, „pomimo” – prawdziwa (zob. podręcznik).

Zakończenie

Miłość to oddanie się drugiej osobie i zdolność przyjmowania daru od niej. To chęć bycia z nią i niesienia jej pomocy. Miłość prawdziwa stanowi sens życia ludzkiego. Miłość może dotyczyć każdego – to ta, która jest pielęgnowana i otaczana opieką tak, by przetrwała jak najdłużej.

Notatka

MIŁOŚĆ – to dar i zdolność przyjmowania. KOCHAM – chce twojego dobra; daję ci to, co jest we mnie najbardziej wartościowe, głębię mojej osobowości. ZAKOCHAĆ SIĘ – bogactwo przeżyć wypływa z osoby, a ich źródłem jest nie tyle druga osoba, ile wyobrażenie o niej.

Korelacja z edukacją szkolną

- wychowanie do życia w rodzinie – miłość prawdziwa, odpowiedzialna;
- etyka – wartość miłości.